

PHÒNG TIỂU SỬ ÔNG DƯƠNG VĂN DƯƠNG

Dương Văn Dương (còn gọi là **Ba Dương**; 1900–1946) là thủ lĩnh của lực lượng quân sự kháng chiến chống Pháp gọi là lực lượng Bình Xuyên trong những năm 1945-1946.

Ông sinh quán ở Bến Tre nhưng lên Sài Gòn làm ăn từ nhỏ. Ông còn có các tên gọi: Ba Lê, Sáu Phận, Ông Sáu Nam Vang. Lúc trẻ, ông chẵn vệt chạy đồng khắp miền đồng ruộng Nhà Bè, Cần Giuộc, Cần Đước, Gò Công, nhờ đó học võ ở nhiều thầy và sau làm thầy dạy võ gần cầu Rạch Địa, làng Tân Quy, Nhà Bè, kiêm nghề bảo hiểm bình dân cho các chủ ghe thương hồ trên kinh Cây Khô, ngay cửa ngõ Sài Gòn. Ông được miêu tả là người nghiêm nghị, ít nói, nhưng hòa nhã, thân thiện, lạc quan và kiên trì, tài đức song toàn.

Ông xưng "anh chị" trong giới giang hồ ở Chánh Hưng, Chợ Lớn; trong đám "em út" có Bảy Viễn (Lê Văn Viễn), Mười Trí (Huỳnh Văn Trí), Hai Vĩnh (Mai Văn Vĩnh), Bảy Môn, Năm Hà (Dương Văn Hà) ... sau này phần lớn đều theo kháng chiến chống pháp.

Ông nổi tiếng là tay giang hồ hảo hớn. Do uy tín trong giới anh chị giang hồ, ông từng được mời làm bảo kê bến xe Tây Ninh - Nam Vang một thời gian. Ông được xem là thủ lĩnh của giới lực lâm thảo khấu Nam Kỳ bấy giờ.

Năm 1940 cùng với em ruột (có tài liệu là cùng cha khác mẹ) là Năm Hà vào làm công nhân cho hãng đóng tàu Nichinan của Nhật (có khuynh hướng thân Nhật). Sau đó Ba Dương lập ra Thanh niên cảm tử đoàn (còn gọi là hải quân Bình Xuyên) toàn là dân thuộc giới giang hồ, em út ông, trụ sở đặt tại chợ Tân Qui (thuộc Nhà Bè).

Khi Nhật đầu hàng Đồng minh, ông bỏ làm việc ở hãng đóng tàu Nichinan về Tân Qui sau khi cướp được một số súng của quân đội Nhật để võ trang cho lực lượng mình gọi là Bộ đội Ba Dương.

Cách mạng tháng Tám nổ ra, ông dạy võ cho Thanh niên Tiền phong Cần Giuộc, tham gia cướp chính quyền. Sau khi quân Anh - Pháp gây hấn, Dương Văn Dương thống nhất Bộ đội Ba Dương và một số các lực lượng quân sự tự phát lại thành bộ đội Bình Xuyên. Tháng 11 năm 1945, ông được cử làm chỉ huy trưởng các lực lượng Nhà Bè, Tân Thuận, Bình Đông ở Mặt trận số 4, bao vây mặt nam Sài Gòn.

Sau khi Nguyễn Bình, đặc phái viên Trung ương Chính phủ Liên hiệp Lâm thời Việt Nam Dân chủ Cộng hòa, vào Nam Bộ, các lực lượng vũ trang chống Pháp được tổ chức lại. Lực lượng do Dương Văn Dương lãnh đạo, là lực lượng quân sự mạnh nhất ở Đông Nam Bộ, được tổ chức thành các chi đội, hợp thành Liên khu Bình Xuyên. Tháng 12 năm 1945, Dương Văn Dương được Nguyễn Bình chỉ định chức vụ làm khu bộ phó khu 7 (phụ trách địa bàn Đông Nam Bộ).

Đầu năm 1946, Dương Văn Dương chỉ huy một bộ phận quân Bình Xuyên vượt sông Soài Rạp từ Rừng Sác về Bến Tre cứu nguy cho mặt trận An Hóa - Giao Hòa. Không may, ông bị máy bay Spitfire của Pháp bắn chết tại ấp Bình Phương, xã Châu Bình vào ngày 20 tháng 2 năm 1946, tức ngày 19 tháng 1 năm

Bính Tuất (có tài liệu cho rằng ông tử trận vào mùng 6 Tết Bính Tuất, tức ngày 7 tháng 2 năm 1946).

Lực lượng Bình Xuyên sau đó được tổ chức chính quy và được đặt tên là trung đoàn Dương Văn Dương.

Ngay sau khi ông tử trận, chính phủ Việt Nam Dân chủ Cộng hòa đã truy phong ông là liệt sĩ, Thiếu tướng Quân đội Quốc gia Việt Nam, là vị tướng được truy phong đầu tiên của Việt Nam. Ngoài ra, tên ông còn được đặt cho một con kinh ở Mộc Hóa, Tân An (tên cũ là Lagrange). Tên này còn được giữ lại cho đến ngày nay.

Ngày 7 tháng 4 năm 2000 Thành phố Hồ Chí Minh đã đặt tên đường Dương Văn Dương cho một đường hẻm mới được mở rộng từ năm 1996, dài khoảng 450 mét, nằm trên địa bàn phường 16 quận Tân Bình, nay thuộc quận Tân Phú.

Ngày 23 tháng 6 năm 2014, Chủ tịch Ủy ban nhân dân thành phố ban hành Quyết định số 3078/QĐ-UBND về thành lập trường Trung học phổ thông Dương Văn Dương đặt tại Ấp 2, xã Phú Xuân, huyện Nhà Bè, Thành phố Hồ Chí Minh./.

(Nguồn: Internet)